

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 19Csp/42/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216219853
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Duman
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2018:1216219853.6

Rozhodnutie

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Petrom Dumanom v sporovej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35831154, Mýtna 48, Bratislava, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom v Bratislave, proti žalovanému: M. D., nar. XX.XX.XXXX, R. T. XXX, C. J., o 398,85 € s prísl., takto

rozhodol:

- I. Konanie o žalobe sa zastavuje v časti o zaplatenie 398,85 € s 8,25 %-ným ročným úrokom z omeškania od 20.02.2014 do zaplatenia okrem úroku z omeškania 61,79 €.
- II. Žaloba o zaplatenie úroku z omeškania 61,79 € sa zamieta.
- III. Stranám sa nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca, Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35923130 (ďalej len „pôvodný žalobca“) sa žalobou došlou pôvodne Okresnému súdu Bratislava II dňa 19.12.2016 a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 28.02.2018 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 398,85 € s príslušenstvom a náhrady trov konania. Svoj nárok odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku 1.192,68 €, ktorú mal splácať 36 mesačnými splátkami vo výške 35,42 €. Keďže žalovaný pôžičku nesplácal, pôvodný žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť pôžičky. Žalovaný však svoj dlh neuhradil. Pôvodný žalobca potom počas konania postúpil uplatňovanú pohľadávku na žalobcu. Žalobca napokon ešte pred prvým pojednávaním vo veci vzal svoju žalobu čiastočne späť.

2. Žalovaný v odpore, ktorý podal proti platobnému rozkazu Okresného súdu Bratislava II z 13.04.2017, č. k. 12Csp/111/2016-21, namietol miestnu príslušnosť spomenutého súdu. Nesúhlasil tiež s výškou zostatku svojho dlhu a tvrdil, že ho postupne uhradza. Vo vyjadrení došlom tun. súdu 01.06.2018 spochybnil výšku poskytnutého úveru, vyslovil názor, že úver je pre absenciu náležitostí zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov, resp. že zmluva je neplatná, pretože úroková sadzba 32 % je v rozpore s dobrými mravmi a vzniesol námietku premičania bezdôvodného obohatenia na strane veriteľa z titulu poskytnutej peňažnej sumy. Okrem toho spochybnil právo veriteľa na „zosplatenie“ úveru a opodstatnenosť nákladov na vymáhanie pohľadávky.

3. Súd na prejednanie veci nariadil na 05.06.2018 pojednávanie, na ktorom v ospravedlnenej neprítomnosti strán a právneho zástupcu žalobcu vykonal dokazovanie, vec právne posúdil a rozhodol.

A. Skutkový stav

4. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise, a to: žiadosť o pôžičku z XX.XX.XXXX (č. I. 3), všeobecné obchodné podmienky platné od 11.06.2010 (č. I. 4), oznámenie pôvodného žalobcu (č. I. 5), predžalobná upomienka z 25.12.2013 (č. I. 6) s doručenkou (č. I. 7),

prehľad splátok a úhrad (č. I. 8), výpisy z účtu z (č. I. 28 až 30), oznámenie o postúpení pohľadávky z 21.03.2017 (č. I. 43), aktualizovaný prehľad splátok a úhrad (č. I. 74 až 76) a na základe nich v spojení so skutočnosťami známymi súdu v zmysle § 186 CSP a skutkovými tvrdeniami, ktoré sa považujú za nesporné (§ 151 CSP), ustálil tento skutkový stav.

5. Pôvodný žalobca je obchodnou spoločnosťou zaoberajúcou sa poskytovaním spotrebiteľských úverov (všeobecne známa skutočnosť). Žalovaný je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojej podnikateľskej alebo obchodnej činnosti (zmluva o pôžičke, č. I. 3).

6. Pôvodný žalobca a žalovaný podpísali dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX (ďalej len „zmluva o pôžičke“), v ktorej sa dohodli pôžičke vo výške 800 €, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v 36 mesačných splátkach vo výške 35,42 €. Zmluva ďalej obsahovala aj tieto údaje: ročná úroková sadzba: 32 %, RPMN: 32 %, priemerná hodnota RPMN: 46,52 %, celkové náklady spotrebiteľa: 392,68 €. Žalovaný ďalej v čl. VI zmluvy vyhlásil, že „sa pred podpísaním Zmluvy oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej ako VOP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy“ a súhlasil s nimi. Pôvodný žalobca poskytol žalovanému pôžičku XX.XX.XXXX (nesporná skutočnosť).

7. Žalovaný z pôžičky uhradil pôvodnému žalobcovi pred podaním žaloby 761,28 € (prehľad splátok a úhrad, č. I. 8). Suma 721,28 € bola pôvodne uvedená jednak v žalobe, ako aj v prehľade splátok a úhrad. Žalovaný síce doložil tri výpisy (potvrdenia) z internetového bankovníctva o úhrade 110 € (v odpore nesprávne uviedol sumu 100 €), avšak platby v hodnote 70 € už boli zohľadnené v sume 721,28 €. Jedine platba vykonaná 12.12.2016 vo výške 40 € nebola súčasťou pôvodného prehľadu splátok, ale žalobcom doložený aktualizovaný prehľad splátok a úhrad (č. I. 74 - 76) už obsahoval aj túto sumu. Žalovaný teda do konca podania žaloby zaplatil 761,28 €. V období od marca 2017 do februára 2018 ešte doplatil 400 € (nesporná skutočnosť; č. I. 73). Celkovo tak zaplatil 1.161,28 €.

8. Oznámením z 21.03.2017 pôvodný žalobca oznámil žalovanému, že postúpil uplatňovanú pohľadávku na žalobcu (č. I. 43). Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo odoslané na adresu žalovaného v ten istý deň (č. I. 43 rub).

B. Právne posúdenie

9. Na úvod treba konštatovať, že žalobca nadobudol pohľadávku zo zmluvy o pôžičke na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, čo žalovanému oznámil pôvodný žalobca (bod 8 vyššie). V dôsledku toho treba v zmysle judikatúry (R 119/2003) vychádzať z toho, že žalobcovi ako postupníkovi vzniklo právo uplatňovať pohľadávky voči žalovanému (§ 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka; ďalej len „OZ“), čo sa prejavilo aj v uznesení Okresného súdu Bratislava II z 23.08.2017, č. k. 12Csp/111/2016-50, ktorým pripustil zmenu žalobcu.

10. Podaním došlým tun. súdu 01.06.2018 vzal žalobca svoju žalobu späť v celej časti okrem úrokov z omeškania 61,79 €. Vzhľadom na to, že sa tak stalo pred začiatkom prvého pojednávania a nejde o spor, na ktorý by sa vzťahoval § 146 ods. 2 CSP, súhlas žalovaného nebol potrebný (§ 146 ods. 1 CSP), a preto súd konanie v tejto časti zastavil (výrok I). V dôsledku späťvzatia sa predmetom konania stala iba suma 61,79 €.

11. Preskúmanou zmluvou o pôžičke sa pôvodný žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť pôžičku v sume a za podmienok uvedených v časti A. tohto rozsudku a žalovaný sa zaviazal pôžičku vrátiť spolu s úrokmi. Takto vymedzený predmet zmluvy potom zodpovedá definícii zmluvy o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Vzhľadom na záväzok poskytnúť peňažné prostriedky uzatváral pôvodný žalobca zmluvu o pôžičke v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a preto sa považuje za dodávateľa v zmysle § 52 ods. 3 OZ. Z absencie údajov v zmluve, ktoré by žalovaného identifikovali ako podnikateľa (IČO, DIČ, miesto podnikania, podnikateľský účel pôžičky), je zrejmé, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a preto sa považuje za spotrebiteľa (§ 52 ods. 4 OZ). Keďže predmetná zmluva o pôžičke bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom, vzťah z nej vyplývajúci je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy (§ 52 ods. 1 OZ).

12. Odplata za pôžičku bola v zmluve dohodnutá v podobe ročnej úrokovej sadzby 32 %. Takýto úrok však celkom zjavne presahuje rámec odplaty bežne požadovanej za poskytnutie peňažných prostriedkov v obdobných vzťahoch a podľa názoru súdu sa preto prieči dobrým mravom. Podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR (napr. rozsudok NS SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011) pri dojednaní úrokov za poskytnuté peniaze totiž koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, v akej situácii dlžník uzatvára zmluvu, teda len veriteľ, ktorý sa „uspokojí“ s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Podľa názoru Najvyššieho súdu SR, s ktorým sa súd stotožňuje, je neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Súdu je známe (§ 186 CSP), že úroková miera nových úverov (spotrebiteľských úverov pre domácnosti na obdobie 1 - 5 rokov) bola v novembri 2013 na úrovni 11,27 %. Odplata požadovaná veriteľom v tejto veci (32 %) presahovala túto úroveň viac ako 2,5-násobne. Takýto exces treba bezpochyby vyhodnotiť ako podstatný a dohodu o úrokovej sadzbe ako neplatný právny úkon (§ 39 Občianskeho zákonníka). Dôsledkom neplatnosti dohody o úrokovej sadzbe, ktorá je v zmysle záverov obsiahnutých v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 26.04.2012, sp. zn. 5Cdo/26/2011, neoddeliteľnou časťou zmluvy o pôžičke, je potom neplatnosť celej zmluvy o pôžičke.

13. Vzhľadom na záver uvedený v predchádzajúcom bode už nebolo potrebné sa zaoberať ostatnými výhradami žalovaného, ktorými argumentoval v prospech bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

14. Pôvodný žalobca tak poskytol žalovanému peňažné prostriedky (800 €) bez platnej zmluvy. Ak je zmluva neplatná, do úvahy prichádza posúdenie poskytnutého plnenia (istiny) ako bezdôvodného obohatenia plnením z neplatného právneho úkonu podľa § 451 ods. 2 OZ, z pohľadu, či by na jeho vydanie nemohol mať žalobca nárok podľa § 451 ods. 1 OZ. Odhliadnuc od toho, že žalobca v konaní nikde netvrdil, že by zaplatenie uplatňovaného nároku požadoval z dôvodu, že sa ním žalovaný bezdôvodne obohatil (pričom je len na ňom, aby žalobu skutkovo riadne vymedzil, pretože jej neskoršia zmena, za ktorú sa považuje aj uvedenie iných rozhodujúcich skutočností podľa § 140 ods. 2 CSP, nie je v tomto spotrebiteľskom spore podľa § 294 CSP prípustná), žalobcovi by nebolo možné priznať uplatňovaný nárok už aj len z dôvodu námietky premlčania, ktorú žalovaný vzniesol oprávnene.

15. Žalovaný bol podľa § 451 ods. 1 OZ povinný vydať získané bezdôvodné obohatenie, teda po zaplatení 761,28 € (do podania žaloby) sumu 38,72 €, ktorá mu bola poskytnutá. Tento nárok sa však podľa § 107 ods. 1 OZ premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Pôvodný žalobca sám žalovanému poskytol sumu 800 € 09.11.2013, takže týmto okamihom vedel, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil. V tento deň začala plynúť dvojročná premlčacia doba, ktorá uplynula 09.11.2015, čo bráni tomu, aby súd žalobe vyhovel. Keďže premlčaný je celý dlh, je premlčané aj príslušenstvo, a preto súd žalobu zamietol aj v zostávajúcej časti (výrok II).

16. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania (§ 262 ods. 1 CSP) vychádzal súd z toho, že žaloba bola podaná v celom rozsahu (vrátane rozsahu dotknutého čiastočným späťvzatím žaloby) nedôvodne, pretože už v čase podania žaloby v pôvodnom rozsahu bol žalobcov nárok premlčaný. Žalobcovi preto ako neúspešnej strane nárok na náhradu trov konania nepatrí (§ 255 ods. 1 CSP a contrario) a žalovaný by síce nárok na ich náhradu mal, avšak keďže zo spisu nevyplýva, že by mu v konaní nejaké trovy vznikli, súd mu tento nárok nepriznal (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.02.2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018; výrok III).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie.

Odvolanie možno podať do 15 dní od doručenia jeho rovnopisu písomne na podpísanom súde. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).